

توسعه مدیریت دانش: الزامات و نتایج برای سازمان ترویج کشاورزی

آزاده بخشی*^۱، سعید محمدزاده^۲، آذر هاشمی نژاد^۳

^۱دانشجوی دکترای ترویج کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین اهواز، ^۲عضو هیئت علمی دانشگاه

کشاورزی و منابع طبیعی رامین اهواز

azade.bakhshi@yahoo.com

دانش، موتور محرکه توسعه دانایی محور بوده و توجه به آن نقش فزاینده ای در رشد سازمان ها و جوامع خواهد داشت. در راستای ارائه تصویری از سازمان ها و جوامعی که بیشترین استفاده و بهره را از دانش، در چرخه کامل آن می برند از اصطلاحات سازمان یادگیرنده و در مقیاس بزرگتر جامعه یادگیرنده و ملت یادگیرنده استفاده می شود. سازمان یادگیرنده یا فراگیر یک الگوی تغییر یافته برای سازمان ها و راهی نوین برای اندیشیدن درباره سازمان، در عصر دانش است. ابزارهای مدیریت دانش توسط بیشتر دولت ها به عنوان یک منبع استراتژیک در بخش دولتی پذیرفته شده است. هدف از فعالیت های دانش در سازمان، اطمینان از رشد و تداوم فعالیت ها در جهت حفظ دانش حیاتی در تمام سطوح، به کارگیری دانش موجود در تمام چرخه ها، ترکیب دانش در جهت هم افزایی، کسب مداوم دانش مربوطه، توسعه دانش جدید از طریق یادگیری مداوم که به وسیله تجارب درونی و دانش بیرونی ایجاد می شود منجر گردد. این مقاله ضمن تحلیل نتایج توسعه مدیریت دانش در سازمان ترویج کشاورزی و ضرورت آن برای تبدیل شدن به یک سازمان یادگیرنده الزامات آن را از منظر محیط بیرونی و مولفه های درونی سازمان ترویج کشاورزی را تبیین می کند.

واژه های کلیدی: مدیریت دانش، سازمان یادگیرنده، ترویج کشاورزی.